

nieniu wymogów konstytucyjnych, koniecznych dla wejścia w życie niniejszej Umowy.

Artykuł 4

Umowa niniejsza zawarta jest na czas nieokreślony. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć ją w drodze notyfikacji i w takim przypadku utraci ona moc po upływie sześciu miesięcy od dnia wypowiedzenia.

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 9 lipca 1973 roku.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

243

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 września 1973 r.

w sprawie wejścia w życie Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Finlandii o współpracy kulturalnej i naukowej oraz w dziedzinach pokrewnych, podpisanej w Warszawie dnia 8 marca 1973 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 3 Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Finlandii o współpracy kulturalnej i naukowej oraz w dziedzinach pokrewnych,

podpisanej w Warszawie dnia 8 marca 1973 r., umowa ta weszła w życie dnia 1 września 1973 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

249

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 października 1973 r.

w sprawie zakładowego funduszu nagród.

Na podstawie art. 1 ust. 2, art. 3 ust. 2, art. 10 pkt 3 oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie stosuje się do:

- 1) państwowych jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150), zwanej dalej „ustawą”,
- 2) centralnych jednostek wprowadzających na podstawie przepisów szczególnych kompleksowe zasady systemu ekonomiczno-finansowego (jednostki inicjujące).

§ 2. 1. Przez fundusz płac, o którym mowa w rozporządzeniu, należy rozumieć:

- 1) wydzielony z planowanego funduszu płac ogółem osobowy fundusz płac pomniejszony o środki przewidziane na fundusz płac osób zatrudnionych w systemie pracy nakładczej oraz powiększony o fundusz premii wypłacany z zysku pracownikom zatrudnionym na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych,
- 2) w jednostkach organizacyjnych, w których banki prowadzą korektę funduszu płac — wydzielony z planowanego funduszu płac ogółem osobowy fundusz płac pomniejszony o środki przewidziane na fundusz płac osób zatrudnionych w systemie pracy nakładczej, skorygowany z tytułu bankowej korekty funduszu płac, oraz powiększony o fundusz premii wypłacany z zysku pracownikom zatrudnionym na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych,

3) w jednostkach i organizacjach gospodarczych, w których zostały wprowadzone kompleksowe zasady systemu ekonomiczno-finansowego (jednostki inicjujące) — dyspozycyjny fundusz płac pomniejszony o środki przewidziane na fundusz płac osób zatrudnionych w systemie pracy nakładczej i bezosobowy fundusz płac oraz powiększony o fundusz premii wypłacany z zysku pracownikom zatrudnionym na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych.

2. W jednostkach organizacyjnych, w których banki prowadzą ograniczoną kontrolę funduszu płac, właściwi ministrowie określają, co należy rozumieć przez fundusz płac stanowiący podstawę naliczania funduszu nagród.

3. Do podstawy naliczania zakładowego funduszu nagród rocznych nie wlicza się środków zaliczanych do funduszu płac, przeznaczonych na pokrycie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju, oraz świadczeń wypłacanych z tytułu służbowych i czasowych przeniesień pracowników.

§ 3. 1. Wskaźnik, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, ustala się w sposób następujący:

- 1) wskaźnik kwoty nagród uzyskany za wyniki roku 1972 z funduszy: zakładowego, za osiągnięcia ekonomiczne załóg lub za osiągnięcia techniczne i ekonomiczne — ustala się w stosunku do funduszu płac roku 1972,
- 2) wskaźnik zakładowego funduszu nagród za lata 1973—1981 — ustala się w stosunku do funduszu płac danego roku.

2. Coroczne podwyższanie zakładowego funduszu nagród, zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy, następuje przy zastosowaniu wskaźnika ustalonego przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

3. Jeżeli w jednostce organizacyjnej w wyniku zmiany zasad wynagradzania oraz wprowadzenia płac wolnych od podatku od wynagrodzeń i składki emerytalnej nastąpiłoby zmniejszenie kwoty naliczonego funduszu nagród, wskaźnik naliczania zakładowego funduszu nagród ulega podwyższeniu do wielkości zapewniającej utrzymanie takiej kwoty zakładowego funduszu nagród, jaka przypadaby przed zmianą; zasady podwyższania wskaźnika określa Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 4. Do wynagrodzenia stanowiącego podstawę ustalania wysokości indywidualnej nagrody, niezależnie od wynagrodzenia określonego w art. 3 ust. 1 ustawy, zalicza się:

- 1) wynagrodzenie (zasilek):
 - a) za okres choroby spowodowanej wypadkiem przy pracy lub wypadkiem zrównanym z wypadkiem przy pracy bądź wypadkiem w zatrudnieniu,
 - b) za okres choroby zawodowej,
 - c) za okres innej choroby trwającej dłużej niż 3 dni,
 - d) za czas urlopu macierzyńskiego,
- 2) wynagrodzenie wypłacane z osobowego funduszu płac za czas efektywnie nie przepracowany w związku ze zwolnieniem od pracy na podstawie przepisów w sprawie zwolnień od pracy w uspołecznionych zakładach pracy, a także przepisów w sprawie zasad kierowania pracownikami uspołecznionych zakładów pracy do szkół dla pracujących i na studia dla pracujących w szkołach wyższych, jeżeli przepisy przewidują wypłatę wynagrodzeń za czas tych zwolnień od pracy.

§ 5. Pracownik spełnia warunek określony w art. 4 ust. 1 ustawy także wówczas, jeżeli rozpoczął pracę nie później niż w ciągu pierwszych dwóch tygodni danego roku i pracował nienagannie do końca tego roku.

§ 6. 1. Indywidualne nagrody przyznaje kierownik zakładu pracy w porozumieniu z radą zakładową na podstawie zakładowego regulaminu rozdziału nagród ustalonego przez konferencję samorządu robotniczego.

2. Zakładowy regulamin rozdziału nagród powinien przede wszystkim ustalać kryteria przyznawania nagród za wyniki pracy ze szczególnym uwzględnieniem jakości produkcji. Kryteria te powinny być tak określone, aby ocena wyników pracy następowała z uwzględnieniem stopnia winy pracownika za obniżenie jakości produkcji. Jeżeli ustalenie stopnia winy pracownika za obniżenie jakości produkcji nie jest możliwe ze względu na szczególny charakter organizacji pracy, rozdział nagród następuje przy zastosowaniu kryteriów ustalonych dla pracy zespołowej.

§ 7. Nagrody z zakładowego funduszu nagród mogą być przyznane także uczniom, z którymi zakład pracy zawarł umowę o naukę zawodu lub przyuczenie do określonej pracy, a zwłaszcza uczniom szczególnie wyróżniającym się w nauce; zasady przyznawania tych nagród powinien określać zakładowy regulamin rozdziału nagród, o którym mowa w § 6.

§ 8. 1. Za stanowiska kierownicze, o których mowa w art. 8 ustawy, uważa się stanowiska dyrektora, zastępcy dyrektora oraz głównego księgowego.

2. Konferencja samorządu robotniczego na wniosek kierownika zakładu pracy określi inne stanowiska, na których pracownicy są odpowiedzialni za organizację pracy, w rozumieniu przepisu art. 8 ustawy.

3. Jednostka nadrzędna nad zakładem pracy ustala przed rozpoczęciem roku kalendarzowego (obrachunkowego) zadania, od których wykonania uzależnione jest przyznanie nagród pracownikom objętym art. 8 ustawy, jak również ustala zasady zmniejszania nagród w wypadkach niepełnego wykonania wyznaczonych zadań.

4. Zadania, o których mowa w ust. 3, powinny wyznaczać osiągnięcie wskaźników obejmujących całoroczne ogólne wyniki gospodarowania zakładem pracy lub wyników w zakresie innej działalności mającej szczególne znaczenie dla rozwoju zakładu pracy (branży) albo dla zaspokojenia pilnych potrzeb społecznych.

5. Stwierdzenie wykonania wyznaczonych przez jednostkę nadrzędną zadań następuje po ustaleniu wyników finansowych działalności zakładu pracy za rok, za który przysługuje nagroda, na podstawie zweryfikowanych i zatwierdzonych sprawozdań finansowych.

6. Wysokość indywidualnych nagród dla pracowników na stanowiskach określonych w ust. 1 zatwierdza jednostka nadrzędna.

§ 9. 1. Za lata pracy, o których mowa w art. 9 ustawy, uważa się lata kalendarzowe (obrachunkowe), za które pracownik nabył prawo do nagrody.

2. Z okresów, o których mowa w ust. 1, nie należy wyłączać tych lat kalendarzowych (obrachunkowych), za które pracownik nie otrzymał indywidualnej nagrody w związku z niezachowaniem warunków uprawniających do jej uzyskania.

§ 10. 1. Konferencja samorządu robotniczego może przeznaczyć część naliczonego, lecz nie wykorzystanego funduszu nagród, nie większą jednak niż 50% kwoty

określonej w art. 10 ustawy, na inne cele niż wymienione w tym artykule, a w szczególności na nagrody:

- 1) dla pracowników, którzy wnieśli szczególnie duży wkład w realizację gospodarczych i społecznych zadań zakładu pracy, dla pracowników, którzy przyczynili się do szybkiego wdrożenia oraz rozwoju produkcji wyrobów o wysokim poziomie nowoczesności i użyteczności, jak też do oszczędności surowców i materiałów,
- 2) dla najlepszych mistrzów i wychowawców młodzieży.

2. Kwoty ze środków, o których mowa w art. 10 ustawy, nie wykorzystane w roku bieżącym, powiększają środki przeznaczone na ten cel w roku następnym.

§ 11. Jeżeli w zakładzie pracy nie działa konferencja samorządu robotniczego, przewidziane w rozporządzeniu uprawnienia konferencji samorządu robotniczego przysługują radzie zakładowej i kierownikowi zakładu pracy, działającym w porozumieniu.

§ 12. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustala, w jakiej wysokości procentowej w stosunku do funduszu płac przysługuje zakładowy fundusz nagród jednostce organizacyjnej objętej art. 1 ust. 1 ustawy, utworzonej po dniu 1 stycznia 1973 r. w wyniku zmian organizacyjnych.

§ 13. W zakresie unormowanym rozporządzeniem tracą moc:

- 1) uchwała nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski Nr 33, poz. 162 z późniejszymi zmianami),
- 2) uchwała nr 179 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1960 r. o rozciągnięciu przepisów uchwały nr 84 z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych na inne jednostki organizacyjne (Monitor Polski Nr 52, poz. 246 z późniejszymi zmianami),
- 3) uchwała nr 397 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie zasad tworzenia funduszu za osiągnięcia ekonomiczne załóg przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa (Monitor Polski z 1963 r. Nr 93, poz. 434 i z 1966 r. Nr 64, poz. 307),
- 4) uchwała nr 182 Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1965 r. w sprawie funduszu za osiągnięcia techniczne i ekonomiczne w zakładach i przedsiębiorstwach doświadczalnych (Monitor Polski z 1968 r. Nr 31, poz. 208).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do obliczania zakładowego funduszu nagród począwszy od dnia 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

250

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 września 1973 r.

dotyczące ratyfikacji przez Arabską Republikę Libijską Konwencji w sprawie zwalczania dyskryminacji w dziedzinie oświaty, sporządzonej w Paryżu dnia 15 grudnia 1960 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 12 Konwencji w sprawie zwalczania dyskryminacji w dziedzinie oświaty, sporządzonej w Paryżu dnia 15 grudnia 1960 r. (Dz. U. z 1964 r. Nr 40, poz. 268), został złożony Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury

dnia 9 stycznia 1973 r. dokument ratyfikacyjny Arabskiej Republiki Libijskiej powyższej konwencji.

Zgodnie z artykułem 14 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Arabskiej Republiki Libijskiej dnia 9 kwietnia 1973 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

251

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 września 1973 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej, sporządzonej w Montreux dnia 12 listopada 1965 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułami 1 i 18 Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej, sporządzonej w Montreux dnia 12 listopada 1965 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 15, poz. 108), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Ghana	dnia 24 stycznia	1973 r.,
Katar	dnia 27 marca	1973 r.,

Niemiecka Republika Demokratyczna	dnia 3 kwietnia	1973 r.,
Liberia	dnia 27 kwietnia	1973 r.,
Demokratyczna Republika Sudan	dnia 4 czerwca	1973 r.

Zgodnie z artykułami 18 i 19 konwencji weszła ona w życie dla wyżej wymienionych państw w dniu złożenia przez nie dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*